

¶ nō solū impleat mētē lūnīe pp̄hīcō r̄ fā
rasiam imaginaria visione sicut erat i vēteri
testamēto: sed ēt exteri lingua erudiat ad
varia signa locutōum p̄ferēda: qđ totū fit i
nouo testamēto: fm̄ ilid. i. ad Corl. i.4. ¶ In
ḡsq; vīm p̄almū hēt: doctrinā h̄z: linguam
hēt: apocalypsim. i. pp̄hīcā reuelatōem hēt.
¶ Ad secundū dō q̄ dōnū pp̄hīcē homo
ordinat ad deū fm̄ mētē qđ ē nobīus q̄z or
dinari ad eum fm̄ lingua. dō autē q̄ ille qui
logtur lingua nō loquī hoib⁹. i. ad intelle
ctū hoiz vel utilitatē eoz: sed ad intellectū
solus dei r̄ ad laudē eius: s̄z q̄ pp̄hīam ordi
nat aligs r̄ ad deū r̄ ad p̄ximū. vnde ē perse
ctus donū. ¶ Ad tertiū dō q̄ reuelatio p̄
phētica se extēdit ad oīa supnālia cognoscē
da. vñ ex eius p̄fectōe ḵtingit q̄ i statu imp
fectōis huius vite nō p̄t̄ hēri p̄fecte per mo
dū hītus: sed ip̄fecte p̄ modū cuiusdā passio
nis: sed donū linguaz se extēdit ad cogniti
onē quādā p̄ticularē. s. vocū humanaz. r̄ iō
nō repugnat impfectōi hītē vite q̄ p̄fecte r̄
hītualē hēatur. ¶ Ad quartū dicēdū q̄ int
erpretatio sermonū p̄t̄ reduci ad donū pp̄hīcē:
inçptum. s. mēs illuminat ad intelligēdū r̄
exponēdū quecumq; sunt i sermonib⁹ obscu
ra: siue ppter difficultatē rex significataz: si
ue ēt ppter ip̄ao voces ignoras que p̄serunt
sue etiā ppter sc̄litudines rex achibitas: fm̄
illid Daniel. 5 Audini d̄ te q̄ possis obscu
ra interpretari: r̄ ligata dissoluē. vnde int̄pre
tatio sermonū ē porior: q̄z donū linguaz: vt
p̄z per illid qđ apl̄s dicit. i. ad Corl. i.4. Ma
iorē qui pp̄hat q̄z q̄ logtur linguis. nī forte
int̄preteſt. postponit aut̄ int̄pretatio sermo
ni dono linguaz: ga etiā ad int̄pretādū di
uersa linguarum genera interpretatio fm̄o
num se extendit.

Einde Œside

Orāndū ē de gratia gratis da
ta que cōsistit in sermonē.
de qua dicit apl̄s. i. ad Corl.
i.2. Alij daf p̄ sp̄m sermo sa
pientie. alijs sermo scie. Et circa h̄ queruntur
duo. p̄ vtr̄ in sermonē cōstat aliq̄ grā gra
tia data. 2. q̄bus h̄ grā cōpetat.

**Ad primum sic pro
cedit.** Videſ q̄ in sermonē nō cōstat aliq̄
gratia gratis data. Gratia. n. daf ad id qđ ex

cedit facultatē nāc: sed ex nāli rōne adinuē
ta est ars rhetorica p̄ quā aligs p̄t̄ sic dicēs:
vt doceat: vt delectet: vt flectat. sicut Aug⁹
dicit in.4. d̄ doctrina xp̄iana. hoc aut̄ p̄t̄
ad grā sermonis. ḡ vī q̄ grā sermonis nō
sit gratia gratis data. ¶ P. Dis grā ad regnū
dei pertinet. s̄z apl̄s dicit. i. ad Cor. 4. Nō in
sermone ē regnū dei: s̄z in vītū. ḡ in fm̄one
nō cōsistit aliq̄ grā gratis data. ¶ P. Nulla
grā das ex meritis: ga si ex ogib⁹ iā nō est
grā: vt dō ad R. O. ri. s̄z fm̄one das alicui ex me
ritis. Dicit. n. Greg⁹ exponēs illud ps. Ne au
feras de ore meo vībū vītatis: qđ vībū vītatis
non sit grā gratis data. ¶ P. Si c̄ necesse ē
q̄ homo per sermonem p̄nunciet ea q̄ perti
nent ad donū sapie vel scie: ita etiā ea q̄ p̄ti
nēt ad vītūtē fidei. ḡ si ponis sermo sapien
tie: z sermo scie gratia gratis data: pari rōne
deberet ponis sermo fidei int̄ grās gratis va
tas. ¶ Sed in H̄iū est qđ dō Ecl. 6. Līgna
eucharis. i. grātiosa in bono hoīe abūdabit.
sed boītas hoīs ē ex grā. ḡ ēt r̄ ḡtōfitas ser
monis. ¶ R. dō q̄ grā gratis date dānt ad
utilitatē alioz: vt s̄ dictū ē. cognitio aut̄ quā
aligs a dō accipit i utilitatē alteri⁹. Querti nī
posse nisi mediāte locutiōe. r̄ ga sp̄s sc̄us
nō deficit in aliquo qđ p̄t̄neat ad ecclē vī
litatē: ēt p̄uidet mēbris ecclē i locutōe: nī so
lū vi si aligs sic loq̄s vt a vītis possit itelligi
qđ p̄tie t ad donū linguaz: s̄ etiā q̄ efficacitē
loquaz: qđ pertinet ad grā fm̄onis: z hoc
triplr. p̄ gdē ad istruēdū intellectū: qđ fit
dū aligs sic loq̄s q̄ doceat. 2° ad mouendū
affectionē: vt. s. libēter audiat vībū dei: qđ fit dū
aligs sic logtur q̄ auditores delectet: qđ nō
dāligs querere ppter fauorē suū: s̄z et hoīes
alliciātū ad audiēdū vībū dei. 3° ad h̄ q̄ ali
gs amet ea que verbis significātū r̄ velit ea
implere: quod fit dū aligs sic logtur q̄ audi
toē flectat: ad qđ qđē efficiēdū sp̄s sāctus
vītē lingua hoīs q̄si quādā instro. ipē aut̄ est
q̄ perficit opatōem int̄erioris. vñ Greg⁹ dicit i
sc̄us replete: ad aures corporis vox docētū in
cassū sonat. ¶ Ad p̄mū ḡ dicendum q̄ sicut
miraculose ds q̄q̄ opat quodam excellen
tiori mō ēt ea q̄ nā p̄t̄ operari: ita ēt spirit⁹
sanctus excellenti⁹ operat̄ per grā fm̄ois
id qđ p̄t̄ ars int̄eriori mō. ¶ Ad secundū

**DOMINUS QUI APLS IBI LOGUTUR DE SERMONE QUI INITIHU
MANE ELOQUNTIE ABSQUE VIRUTE SPUS SANCTI. VIRDE
PMISIT.** Cognoscā nō sermonē eoꝝ qui iſla
ti sunt: siz virutē, ter de ſeipso pmiferat ſ.2. Ser
mo meus ter predicatio mea nō fuit in puniſbi
libus humane ſapie verbis: siz in oſteſio ſpi
rituſ ter veritatiſ.

Ad tertium dominus qui ſicut di
ctū ē grā ſermonis daſ alicui ad uitilitatem
alioꝝ virn quique ſubtrahibit propter auditoris cul
papa: quique tun propter culpa ipsus loquntis, bona
autt opa viriuſ qui nō merent directe habat gra
tiā: siz ſolū impedit habitugrae impedimenta.
nā etiā grā gratiū faciē ſubtrahibit propter cul
pa: nō tun est mereſ alique per bona opa per tol
litur tun gratiē impediētū.

Ad quartum
dominus qui ſicut dictum eſt grā ſermonis ordinatu
ad uitilitatē alioꝝ. qui autt alique fidē ſuaz alique
comunicet ſit per ſermonē ſcie ſuie ſapie.

vii Anglia dicit. i.4. de trini. qui ſcire quēadmodū
ſides ter puys opituleſ ter ſi impios defendatur
videt apls ſciam appellare. ter iō nō oportuit
qui poneret ſermonē fidei: ſed ſufficit ponē
ſermonē ſcie vel ſapie.

Ad ſecunduꝝ ſic pro

cedit. Videſ qui grā ſermonis ſapie ter ſcie pre
tineat etiā ad mulieres. Ad huiusmōdi. n. grā
tiā pretinet doctria ſicut dictū eſt: ſi doceſ ſpeteſ
mulieri. dicit. n. puer. 4. Unigenitu ſui corā
merite mea ter docebat me. graec hec grā competitive
mulieribus.

P. Maior ē grā prophebie qui grā ſermonis: ſicut maior ē cōtemplatio ſitatis
qui eius enūciatio. ſed prophetie cōcedit muli
eribus: ſicut legif. Judic. 4. de Belbora. ter 4.
Reg. 22. de Mida prophetiſſa verore Hellum
ter Acl. 21. de quond filiabus Philippi. Apls
et dicit. i. ad Cor. xi. Ois mulier orās aut pre
phetizans. ter graet merito magis grā ſimōis
ſpetat mulieri.

P. i. Pet. 4. dominus. Unusque
ſicut accepit grām in alterutru illā ad ministrā
ſtrātes. ſed quedā mulieres accipiūt grām
ſapietie ter ſcie quā nō poſſut alique miniftra
re niſi per grām ſermonis. graec ſermonis cō
petit mulieribus.

Sed hab ē qui apls dicit. i. ad Cor. i.4. Mulieres in ecclesis raceat. ter i.
ad Thimo. 2. Docere mulieri nō promitto. hoc
autt precipue pretinet ad grām ſermonis. graec ſermonis nō cōpetit mulieribus.

R. dominus qui ſermonē pot alique verti duplit. Uno preuate ad
vnu ver puancos familiaris colloqundo. ter qui ſu
ad hoc gratia ſermonis pot competere mu-

lier beans. Alio modo publice alloqundo totā
ecclesiam. ter hoc mulieri non cōcedit. per qui
dē ter principalr propter conditōem ſeminei
ſexus qui verzē ſubdit viro: vt per Gen. 3. doce
re autt ter preuadere publice i ecclesia non preinet
ad ſubditos: ſed ad platos. magi tun viri ſub
dit ex cōmiſſione punt exeq: ga nō habent habitu
ſubiectōem ex nāli ſexu ſicut mulieres: ſi ex
aliquo accītaſ ſupuueniēt. 2o ne aut hoium
alſianē ad libidinē dominus. Eccl. 9. Tolle quo
illius qui ignis erardescit. 3o qui vt coiter mu
lieres nō ſūt in ſapia prefete vt eis poſſit cō
uenienter publica doctria cōmitti.

Ad primū graec illa auctoritas logtur de vo
ctrina puata qua mater filii erudit.

Ad ſe
cunduꝝ dominus qui grā prophebie attēdīt ſim mētem il
luminatā a deo: et qua parte non eſt i ho
bus ſexu differētia: ſim illud ad Col. 3. In
duētes noui hoiem qui renouat hab ſi imaginē
eius qui creauit eū verbi nō ē masculus neque fe
mina: ſed grā ſermonis pretinet ad iſtructōeſ
hoium int̄ quos differētia ſexu inueniuntur.

vii nō ē filiſ rō de vertoque.

Ad tertium dominus
qui grām dominus acceptā diuerſimode alig
admiratu ſim diuerſitatē dominōis ipſoꝝ. vii
mulieres ſi grā ſapie aut ſcie habant poſſit
est administrare ſim puatam doctrinā: non
autt ſim publicam.

Einde ſide
rādū ē de gratia miraculoꝝ
Et circa hab querūtur duo.
puutꝝ ſit alique grā ſapie data
faciendi miracula. 2o qui
bus contieniat.

Ad primum ſic pro

cedit. Videſ qui nulla gratia grām data ordie
tur ad miracula faciēda. Ois. n. grā pot ali
quid in eo cui daſ: ſed opatio miraculoꝝ non
ponit alique in aſa hois cui daſ: ga etiā ad
tactū corporis mortui miracula ſiunt: ſicut
legitur. 4. Reg. 13. qui qui piecerūt cadauer
iſepulchro Belbore: qui cū tetigiffet oſſa he
lisei ſruit hab ter ſtetiſ ſup pedes ſuos. graec opa
tio miraculoꝝ non pertinet ad grām gratis
data. Per hab ſis date ſit a ſpū ſcō ſim illud
i. ad Cor. 12. Diuīſiones grāper ſit: idem aut
ſpū. ſed opatio miraculoꝝ ſit est a ſpū inū
do: ſim illud Math. 24o. Surgent pseudo
prophete ter daidunt ſigna et prodigia magna